

Kína

SAMNINGUR MILLI RÍKISSTJÓRNAR ALPÝÐULÝÐVELDISINS KÍNA OG LÝÐVELDISINS ÍSLANDS TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN OG KOMA Í VEG FYRIR UNÐANSKOT FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR

Ríkisstjórn Alþýðulýðveldisins Kína og ríkisstjórn lýðveldisins Íslands, sem óska að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum sem eru lagðir á af hálfu samningsríkis eða sveitarstjórna þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.

2. Til skatta af tekjum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur eða á þætti tekna, þar á meðal skattar af ágóða af sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru þessir:

a) í Alþýðulýðveldinu Kína:

i) tekjuskattur einstaklinga;

ii) tekjuskattur fyrirtækja með erlenda fjárfestingu og erlendra fyrirtækja; og

iii) tekjuskattur til sveitarstjórna; (hér eftir nefndir "kínverskur skattur")

b) í lýðveldinu Íslandi:

i) tekjuskattur til ríkisins;

ii) sérstakur tekjuskattur til ríkisins;

iii) tekjuútsvar til sveitarfélaga; og

iv) tekjuskattur á banka- og lánastofnanir. (hér eftir nefndir "íslenskur skattur")

4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar eða í staðinn fyrir þá gildandi skatta sem vísað er til í 3. mgr. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu innan hæfilegs tíma gefa hvort öðru upplýsingar um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

a) "Kína" merkir Alþýðulýðveldið Kína og, þegar notað í landfræðilegum skilningi, allt landeignarí Alþýðulýðveldisins Kína, þar með talin landhelgi þess, þar sem kínversk

- skattalög gilda, og sérhvert það svæði utan landhelgi þess þar sem Alþýðulýðveldið Kína hefur samkvæmt þjóðarétti fullveldisréttindi til að rannsaka og hagnýta auðlindir hafsbotsins og botnlaga hans og auðlindir vatnsins yfir honum;
- b) "Ísland" merkir lýðveldið Ísland og, þegar notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði lýðveldisins Íslands og sérhvert það svæði er liggur að landhelgi Íslands þar sem Ísland, samkvæmt íslenskum lögum og í samræmi við þjóðarétt, hefur fullveldisréttindi að því er varðar rannsóknir og hagnýtingu náttúruauðlinda hafsbotsins og botnlaga hans;
- c) "samningsríki" og "hitt samningsríkið" merkja Kína eða Ísland eftir því sem samhengið gefur til kynna;
- d) "skattur" merkir kínverskan skatt eða íslenskan skatt eftir því sem samhengið gefur til kynna;
- e) "aðili" merkir mann, félag og sérhver önnur samtök aðila;
- f) "félag" merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
- g) "fyrirtæki í samningsríki" og "fyrirtæki í hinu samningsríkinu" merkja fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;
- h) "ríkisborgari" merkir:
- i) hvern þann mann sem á ríkisfang í samningsríki;
- ii) sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum samningsríkis;
- i) "flutningar á alþjóðaleiðum" merkir flutninga með skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki í samningsríki, nema því aðeins að skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í hinu samningsríkinu;
- j) "bætt stjórnvald" merkir:
- i) í Kína, Ríkisstjórnsýslu skatta (the State Administration of Taxation) eða umboðsmann hennar;
- ii) á Íslandi, fjármálaráðherra eða umboðsmann hans.

2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum samnings þessa skulu, nema annað leiði af samhenginu, öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, hafa sömu merkingu og þau hafa í lögum viðkomandi samningsríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "aðili heimilisfastur í samningsríki" sérhvern þann aðila sem að lögum þess samningsríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs aðalskrifstofu, aðseturs framkvæmdastjórnar eða af öðrum svipuðum ástæðum.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:

- a) maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili. Eigi hann fast heimili í báðum ríkjunum telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á í hvorugu ríkinu fast heimili, telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
- c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
- d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu þeir stjórnvald í

samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar aðili, annar en maður, telst eiga heimilisfesti í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skulu bær stjórnvöld ákvarða stöðu hans hvað heimilisfesti varðar með gagnkvæmu samkomulagi.

5. gr. Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "föst atvinnustöð" fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið "föst atvinnustöð" tekur einkum til:

- a) aðseturs framkvæmdastjórnar;
- b) útibús;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæðis; og
- f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.

3. Hugtakið "föst atvinnustöð" tekur einnig til:

- a) byggingarsvæðis, byggingar-, samsetningar- eða uppsetningarverkefni eða eftirlitsstarfsemi í tengslum við slíkt verkefni, en aðeins þegar slíkt svæði, verkefni eða starfsemi er til staðar eða stendur yfir lengur en 12 mánuði;
- b) þess er þjónusta er veitt, þar með talin ráðgjafarþjónusta, af hálfu fyrirtækis í samningsríki sem veitt er af starfsmönnum eða öðrum sem til þess eru ráðnir í hinu samningsríkinu, að því tilskildu að slík starfsemi standi yfir að því er varðar sama verkefnið eða verkefni því tengt í eitt eða fleiri tímabil, samtals lengur en 6 mánuði á 12 mánaða tímabili.

4. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið "föst atvinnustöð" ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum samkvæmt a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. mgr., hefur á hendi starfsemi í samningsríki fyrir fyrirtæki í hinu samningsríkinu og hefur heimild til að gera samninga fyrir hönd fyrirtækisins og beitir þessari heimild að jafnaði, telst fyrirtæki þetta - þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. - hafa fasta atvinnustöð í fyrrnefnda samningsríkinu að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á hó ekki

við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki, þótt innt væri af hendi á fastri starfsstöð, gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.

6. Fyrirtæki í samningsríki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu eingöngu vegna þess að það rekur þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra. Slíkur umboðsaðili skal þó ekki talinn óháður umboðsaðili í merkingu þessarar málsgreinar ef hann starfar eingöngu eða nær eingöngu fyrir það fyrirtæki.

7. Þótt félag, sem er heimilisfast í samningsríki, stjórnir eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða rekur viðskipti í síðarnefnda ríkinu (annaðhvort fyrir milligöngu fastrar atvinnustöðvar eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.
Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign sem staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið "fasteign" skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á, eða rétt til hagnýtingar á, námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip og loftför teljast ekki til fasteigna.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er til að veita sjálfstæða persónulega þjónustu.

7. gr.
Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má leggja skatt á hagnað fyrirtækisins í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki sem rekja má hagnaðinn til nefndrar fastrar atvinnustöðvar.

2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar skal í hvoru samningsríki um sig, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr., telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að hún hefði ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi að öllu leyti sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir.

3. Við ákvæðum þessarar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útskiöld sem

stofnað er til vegna þess að að um fasta atvinnustöð er að ræða, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og almenna stjórnun sem þannig er til stofnað, hvort sem kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í samningsríki að ákvarða þann hagnað sem talinn er fastri atvinnustöð á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins milli hinna ýmsu hluta þess skal ekkert í 2. mgr. útiloka það samningsríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað eftir þeirri skiptingu sem tíðkast hefur. Aðferð sú, sem notuð er við skiptinguna, skal samt sem áður vera þannig að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.
Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu ("pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.
Tengd fyrirtæki.

1. Þegar

- a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða
- b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirráðum eða fjármagni fyrirtækis í samningsríki og fyrirtækis í hinu samningsríkinu, og hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband þeirra á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir þeim sem væru gerðir ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki - og skattleggur samkvæmt því - hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu sem skattlagður hefur verið í því ríki, og hagnaðurinn sem þannig er innifalinn er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir sem samið var um milli þessara tveggja fyrirtækja hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er á þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða samnings þessa og þær stjórnvöld samningsríkianna skulu, ef nauðsyn krefur, ráðgjæt

sín á milli.

10. gr.
Ágóðahlutir.

1. Ágóðahluti, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíka ágóðahluti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé viðtakandinn hins vegar raunverulegur réttihafi ágóðahlutanna skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærrí en:

- a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna ef raunverulegi réttihafinn er félag (undanskilið er þó sameignarfélag) sem á beint að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir;
- b) 10 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öllum öðrum tilvikum.

Ákvæði þessarar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

3. Hugtakið "ágóðahlutir" merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, er veita rétt til hlutdeildar í ágóða, svo og aðrar tekjur frá félögum sem farið er með á sama hátt við skattlagningu og tekjur af hlutabréfum samkvæmt lögum þess ríkis þar sem félagið sem framkvæmir úthlutunina er heimilisfast.

4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur réttihafi ágóðahlutanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfast, eða veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

5. Ef félag sem er heimilisfast í samningsríki fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt ágóðahlutina sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir sem greiddir eru eða óúthlutaði hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

11. gr.
Vextir.

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.

2. Slíka vexti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þeir myndast og samkvæmt lögum þess samningsríkis. Sé viðtakandi vaxtanna hins vegar raunverulegur réttihafi þeirra skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærrí en 10 af hundraði af vergri fjárhæð vaxtanna.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skulu vextir, sem myndast í samningsríki og greiddir eru ríkisstjórn hins samningsríkisins, undanþegnir skatti í fyrrnefnda samningsríkinu.

4. Hugtakið "ríkisstjórn" í 3. mgr. merkir:

a) í Kína, ríkisstjórn Kína og tekur til:

i) Alþýðubanka Kína;

ii) Þróunarbanka ríkisins;

iii) Útflutnings- og innflutningsbanka Kína;

iv) Landbúnaðarþróunarbanka Kína; eða

v) annarrar stofnunar sem að öllu eða mestu leyti er í eigu ríkisstjórnar Kína og sem bær stjórnvöld samningsríkjanna kunna að gera samkomulag um að falli undir þetta ákvæði á hverjum tíma;

b) á Íslandi, ríkisstjórn Íslands og tekur til:

i) Seðlabanka Íslands;

ii) Lðnlánasjóðs;

iii) Lðnþróunarsjóðs; eða

iv) annarrar stofnunar sem að öllu eða mestu leyti er í eigu ríkisstjórnar Íslands og sem bær stjórnvöld samningsríkjanna kunna að gera samkomulag um að falli undir þetta ákvæði á hverjum tíma.

5. Hugtakið "vextir" merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þær fela í sér rétt til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir vegna vanskila teljast ekki vextir samkvæmt þessari grein.

6. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur réttshafi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast, eða veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

7. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er ríkisstjórn þess samningsríkis, sveitarstjórn í því ríki eða aðili sem þar er heimilisfastur. Þegar sá aðili sem vextina greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki, sem skuldin sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við, og vextirnir eru greiddir af hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu slíkir vextir þó taldir myndast í því samningsríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er.

8. Þegar vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs réttshafa eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur réttshafi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.
Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda samningsríkinu.
2. Slíkar þóknanir má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og eftir lögum þess samningsríkis. Sé viðtakandinn hins vegar raunverulegur réttihafi þóknananna skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð þóknananna.
3. Hugtakið "þóknanir" merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þar með taldar kvikmyndir og mynd- eða hljóðsegulbönd fyrir hljóðvarps- eða sjónvarpsútsendingar, hvers konar einkaleyfi, verkþekking, vörumerki, mynstur eða líkan, áætlun, leynileg formúla eða framleiðsluaðferð, eða fyrir afnot eða rétt til afnota af iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnaði, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur réttihafi þóknananna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast, eða veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og réttindin eða eignin sem þóknanirnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilvikki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.
5. Þóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er ríkisstjórn þess samningsríkis, sveitarstjórn í því ríki eða aðili sem þar er heimilisfastur. Þegar sá aðili sem þóknanirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki, sem skyldan til að greiða þóknanirnar er bundin við, og slíkar þóknanir eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu slíkar þóknanir þó taldar myndast í því samningsríki þar sem fasta atvinnustöðin eða fasta stöðin er.
6. Þegar fjárhæð þóknananna er hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs réttihafa eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur réttihafi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.
Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem vísað er til í 6. gr., og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíki fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt

fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stöð.

3. Hagnað, sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af sölu skipa eða loftfara sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum eða lausafjár sem tengt er rekstri slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.

4. Ef eignir félags eru, beint eða óbeint, einkum fólgnar í fasteign sem staðsett er í samningsríki má skattleggja hagnað sem hlýst af sölu hluta í hlutafé félagsins í því samningsríki.

5. Hagnað, sem hlýst af sölu annarra hluta en þeirra sem getið er í 4. mgr. og fela í sér að minnsta kosti 25 af hundraði eignarhluta í félagi sem heimilisfast er í samningsríki, má skattleggja í því samningsríki.

6. Hagnað, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í undanfandi málsgreinum, skal einungis skattleggja í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

14. gr.

Sjálfstæð persónuleg þjónusta.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af sérfræðiþjónustu eða annarri sjálfstæðri starfsemi, skulu einungis skattlagðar í því samningsríki nema í einhverju eftirfarandi tilvikum, þegar einnig má skattleggja slíkar tekjur í hinu samningsríkinu:

a) ef hann hefur að jafnaði fasta stöð tiltæka í hinu samningsríkinu til þess að leysa af hendi störf sín. Í því tilviki má einungis leggja skatt á þann hluta teknanna í því samningsríki sem talinn er þessari föstu stöð.

b) ef hann dvelur í hinu samningsríkinu í eitt eða fleiri tímabil, samtals lengur en 183 daga á viðkomandi almanaksári. Í því tilviki má einungis leggja skatt á þann hluta teknanna í því samningsríki sem rekja má til starfsemi hans í því samningsríki.

2. Hugtakið "sérfræðiþjónusta" merkir einkum sjálfstæð störf á sviði vísinda, bókmennnta, lista, uppeldis- eða kennslumála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15 gr.

Ósjálfstæð persónuleg þjónusta (launað starf).

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 16., 18., 19. og 20. gr., skulu starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst af hendi þar má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

a) viðtakandinn dvelur í hinu samningsríkinu í eitt eða fleiri tímabil, en ekki lengur en 183 daga samtals á viðkomandi almanaksári; og

b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem ekki er heimilisfastur í hinu samningsríkinu; og

c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu samningsríkinu.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari, sem rekið er af fyrirtæki í samningsríki í flutningum á alþjóðaleiðum, í því samningsríki.

16. gr.
Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem heimilisfast er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.
Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja tekjur aðila heimilisfasts í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með persónulegum störfum sem listamaður, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af persónulegu starfi, sem leyst er af hendi af listamanni eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starfsemi listamannsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. skulu tekjur, sem listamenn eða íþróttamenn heimilisfastir í samningsríki afla með störfum sem leyst eru af hendi í hinu samningsríkinu samkvæmt samningi milli ríkisstjórna beggja samningsríkjanna um menningarskipti, undanþegnar skatti í síðarnefnda samningsríkinu.

18. gr.
Eftirlaun.

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 2. mgr. 19. gr., skulu eftirlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem inntar eru af hendi til aðila heimilisfasts í samningsríki vegna fyrri starfa hans, einungis skattlagðar í því ríki.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., og ákvæði 2. mgr. 19. gr., skulu eftirlaun og aðrar svipaðar greiðslur, hvort sem þær eru inntar af hendi með vissu millibili eða í einu lagi, sem greiddar eru samkvæmt almannatryggingalöggjöf samningsríkis eða úr öðrum opinberum sjóðum samningsríkis sem eru reknir til að tryggja velferð almennings, einungis skattlagðar í því ríki.

19. gr.
Opinbert starf.

1. a) Starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, að undanteknum eftirlaunum, sem greitt er af ríkisstjórn samningsríkis eða sveitarstjórn í því ríki til manns fyrir störf hans í þjónustu ríkisstjórnar þess samningsríkis eða sveitarstjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.

b) Slík starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald skal þó einungis skattleggja í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst af hendi þar og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:

i) er ríkisborgari þess ríkis eða

(ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.

2. a) Eftirlaun, sem greidd eru af, eða úr sjóðum stofnuðum af, ríkisstjórn samningsríkis eða sveitarstjórn í því ríki til manns fyrir störf hans í þjónustu ríkisstjórnar þessa ríkis eða sveitarstjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.

b) Slík eftirlaun skal þó einungis skattleggja í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og jafnframt ríkisborgari þess ríkis.

3. Ákvæði 15., 16., og 18. gr. skulu gilda um starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald og um eftirlaun sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum ríkisstjórnar samningsríkis eða sveitarstjórnar í því ríki.

20. gr.

Kennarar og rannsóknarmenn.

Maður sem er, eða var rétt fyrir komu sína til samningsríkis, heimilisfastur í hinu samningsríkinu og sem dvelur í fyrrnefnda samningsríkinu í þeim megintilgangi að kenna, halda fyrirlestra eða stunda rannsóknir við háskóla, framhaldsskóla, skóla eða menntastofnun eða rannsóknastofnun á sviði vísinda sem viðurkennd er af ríkisstjórn fyrrnefnda samningsríkisins, skal í þrjú ár frá þeim degi þegar hann kemur fyrst til fyrrnefnda samningsríkisins undanþeginn skattlagningu í fyrrnefnda samningsríkinu á endurgjald fyrir slíka kennslu, fyrirlestra eða rannsóknir.

21. gr.

Námsmenn og nemar.

Námsmaður, starfsnemi eða nemi, sem er eða var rétt fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og sem dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í fyrrnefnda ríkinu á eftirfarandi greiðslur eða tekjur sem hann fær eða aflar til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun:

a) greiðslur sem til hans renna frá frá aðilum utan þess samningsríkis til að standa straum af kostnaði við framfærslu hans, menntun, nám, rannsóknir eða þjálfun; og

b) styrki, námsstyrki eða verðlaun sem veitt eru af ríkisstjórninni eða vísinda-, menntunar- eða menningarfélögum eða öðrum félögum sem undanþegin eru skattskyldu.

22. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings, skal einungis skattleggja í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um tekjur, aðrar en tekjur af fasteign, sbr. skilgreiningu í 2. mgr. 6. gr., þegar viðtakandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi í gegnum fasta atvinnustöð í hinu samningsríkinu eða veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og réttindin eða eignin sem tekjurnar stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

23. gr.
Aðferðir til að koma í veg fyrir tvísköttun.

1. Í Kína skal komið í veg fyrir tvísköttun með eftirfarandi hætti:
 - a) Hafi aðili heimilisfastur í Kína tekjur frá Íslandi má draga frá kínverskum skatti á þann aðila fjárhæð skatts á þær tekjur sem greiddur er á Íslandi samkvæmt ákvæðum samnings þessa. Frádráttur þessi skal þó ekki nema hærri fjárhæð en fjárhæð kínverska skattsins á þær tekjur, reiknaðs samkvæmt kínverskum skattalögum og reglum.
 - b) Þegar tekjurnar frá Íslandi eru ágóðahlutir, sem greiddir eru af félagi heimilisföstu á Íslandi til félags sem heimilisfastur er í Kína og sem á að minnsta kosti 10 af hundruði hluta í félaginu sem ágóðahlutina greiðir, skal frádrátturinn taka mið af þeim skatti sem félagið sem greiðir ágóðahlutina greiðir á Íslandi af tekjum sínum.

2. Á Íslandi skal komið í veg fyrir tvísköttun með eftirfarandi hætti:
 - a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur, sem samkvæmt ákvæðum þessa samnings skal einungis skattleggja eða má skattleggja í Kína, skal Ísland heimila að dreginn sé frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila sá hluti tekjuskattsins sem svarar til teknanna sem rekja má til Kína nema ákvæði b-liðar leiði til annars.
 - b) Þegar aðili heimilisfastur á Íslandi fær tekjur, sem samkvæmt ákvæðum 10. gr., 11. gr., 12. gr., 3. mgr. 15. gr., 16. gr. og 17. gr. má skattleggja í Kína, skal Ísland heimila að dregin sé frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess skatts sem greiddur hefur verið í Kína. Frádráttur þessi skal þó ekki fara fram úr þeim hluta skattsins, reiknaðs fyrir slíkan frádrátt, sem er af framangreindum tekjum sem rekja má til Kína.
 - c) Hvað frádráttur þann varðar sem getið er í b-lið skal kínverskur skattur talinn hafa verið greiddur með þeim hundruðshlutum sem kveðið er á um í 2. mgr. 10. gr., 2. mgr. 11. gr. og 2. mgr. 12. gr. Ákvæði þessa liðar skulu einungis gilda fyrstu tíu árin sem samningur þessi er í gildi. Þennan tíma má framlengja með gagnkvæmu samkomulagi milli bærra stjórnvalda samningsríkjanna.

24. gr.
Jafnrétti.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem ekki eru heimilisfastir í öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og lækkun skatta vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.

3. Eigi ákvæði 1. mgr. 9. gr., 8. mgr. 11. gr. eða 6. mgr. 12. gr. ekki við skulu vextir, þóknunir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu, vera frádráttarhæfar við ákvörðun skattskvlds hagnaðar slíks

fyrirtækis eftir sömu reglum og greiðslur til aðila heimilisfasts í fyrrnefnda ríkinu.

4. Þótt fjármagn fyrirtækja í samningsríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar í því ríki sæta eða gætu sætt.

5. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

25. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Þegar aðili telur að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir 1. mgr. 24. gr., í því samningsríki þar sem hann er ríkisborgari. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá fyrstu tilkynningu um ráðstafanir sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.

2. Ef hið bæra stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist, en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt, skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímamörkum sem í gildi eru samkvæmt lögum samningsríkjanna.

3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig ráðgast sín á milli í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við ákvæði 2. og 3. mgr. Þegar ráðlegt þykir til að ná samkomulagi geta fulltrúar bærra stjórnvalda samningsríkjanna átt fund saman og skipst á skoðunum.

26. gr.

Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru vegna framkvæmdar ákvæða þessa samnings eða laga samningsríkjanna varðandi skatta sem þessi samningur tekur til að því leyti sem viðkomandi skattlagning er í samræmi við ákvæði samningsins, einkum til að koma í veg fyrir undanskot frá slíkum sköttum. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki við ákvæði 1. gr. Með allar upplýsingar, sem mótteknar eru af samningsríki, skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem aflað er samkvæmt lögum þess ríkis og skulu eingöngu gerðar konnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og stjórnsluaðilum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á þeim sköttum sem samningurinn tekur til eða fullnustu- eða ákærvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu

einungis nota upplýsingarnar í greindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

2. Ákvæði 1. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi skyldur á samningsríki til að:

- a) framkvæma stjórnarsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum eða stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- b) veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- c) veita upplýsingar sem myndu ljósra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækkingar, eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (*ordre public*) ef þær væru gerðar opinberar.

27. gr.

Sendierindrekar og ræðiserindrekar.

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendierindrekar eða ræðiserindrekar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

28. gr.

Gildistaka.

Samningur þessi öðlast gildi þrjátíu dögum eftir þann dag þegar skipst er á diplómatisikum orðsendingum þess efnis að lagalegri meðferð í hvoru ríki um sig vegna gildistöku samningsins sé lokið. Samningurinn skal koma til framkvæmda að því er varðar tekjur sem aflað er á þeim skattárum sem hefjast á eða eftir fyrsta dag janúarmánaðar sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningur þessi öðlast gildi.

29. gr.

Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda um ótiltekinn tíma, en hvort samningsríkjanna um sig getur, þrítugasta júní eða fyrr almanaksár hvert sem hefst eftir að fimm ár eru liðin frá gildistöku samningsins, tilkynnt hinu samningsríkinu, eftir diplómatisikum leiðum, skriflega um uppsögn samningsins. Í því tilviki skal samningur þessi hætta að koma til framkvæmda að því er varðar tekjur sem aflað er á þeim skattárum sem hefjast fyrsta janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynnt er um uppsögn.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í _____ hinn _____ á kínversku, íslensku og ensku og skulu allir textarnir jafngildir. Komi upp vafi um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Alþýðulýðveldisins Kína

Fyrir hönd ríkisstjórnar
lýðveldisins Íslands

BÓKUN

Við undirritun samningsins milli ríkisstjórnar Alþýðulýðveldisins Kína og ríkisstjórnar Lýðveldisins Íslands til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur (hér eftir nefndur "samningurinn") hafa aðilar orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði sem eru óaðskiljanlegur hluti samningsins:

1. Við 4. gr.

Í Kína: hugtakið "aðalskrifstofa" vísar til miðstýrðar stofnunar sem komið er á fót, af fyrirtæki með erlent fjármagn, sem lögaðila í Kína samkvæmt kínverskum lögum og sem ber ábyrgð á stjórnun, rekstri og yfirráðum slíks fyrirtækis.

2. Við 10. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 10. gr. samnings þessa og svo lengi sem ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu á Íslandi eru samkvæmt íslenskum lögum frádráttarbærir frá skattskyldum hagnaði eða eru yfirfæranlegir sem rekstrartap félagsins við ákvörðun tekjuskatts má einnig skattleggja á Íslandi, samkvæmt íslenskum lögum, ágóðahluti sem greiddir eru af félaginu til aðila heimilisfasts í Kína. Sé viðtakandinn hins vegar raunverulegur réttihafi ágóðahlutanna má skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærrí en 15 af hundraði af þeim hluta ágóðahlutanna sem er frádráttarbær frá skattskyldum hagnaði félagsins eða er yfirfæranlegur sem rekstrartap félagsins.

3. Við 12. gr.

Að því er varðar beitingu 2. mgr. 12. gr. samnings þessa skulu 70 af hundraði vergra fjárhæða þóknana sem stafa frá leigu iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnaðar skattlagðar.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í tvíriti í _____ hinn _____ á
kínversku, íslensku og ensku og skulu allir textarnir jafngildir. Komi upp vafi um túlkun skal enski textinn ráða.

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Alþýðulýðveldisins Kína

Fyrir hönd ríkisstjórnar
Lýðveldisins Íslands